

Oorlogsherinneringen

Joseph De Grootte

Vader Raymond De Grootte en echtgenote Julia hadden een bakkerij in de Kursaalstraat (hoek met de Dwarsstraat) en het gezin telde in 1944 reeds vier kinderen: Joseph(1938), Annie (1940), Godelieve (1941) en Simonne (1941).

In 1940 begon de Tweede Wereldoorlog en reeds zeer vroeg werd onze kust bezet door de Duitse troepen.

Er werd streng toegezien op wat de mensen bezaten en radio's werden aangeslagen.

Onze radio werd veilig opgeborgen achter de grote kast in de living in een kleine bijna onvindbare ruimte (afgezet met een houten paneel en beplakt zoals de living zelf).

Praktisch onvindbaar en gelukkig hebben ze het ook nooit gevonden!

Jonge Belgische mannen werden door de Duitsers gerekruteerd en naar Duitsland gevoerd om voor hen te werken of werden bij weerspanningheid in concentratiekampen gestopt als straf.

Naar het einde toe werd de oorlog voor de Duitsers steeds moeilijker en zij verwachtten een aanval aan onze Oostkust van Canadese troepen die naderden via Nederland. De Duitsers bewapenden zich nog beter tegen die mogelijke aanvallen.

Het hoofdkwartier van de Duitsers was langs de Zeedijk in de Duinrésidence te Duinbergen.

Heist werd in 1944 een gevaarpunt voor mogelijke aanvallen en de Duitsers gaven het bevel dat alle Heistenaars voor enkele maanden moesten evacueren naar Knokke en dit voor eigen veiligheid.

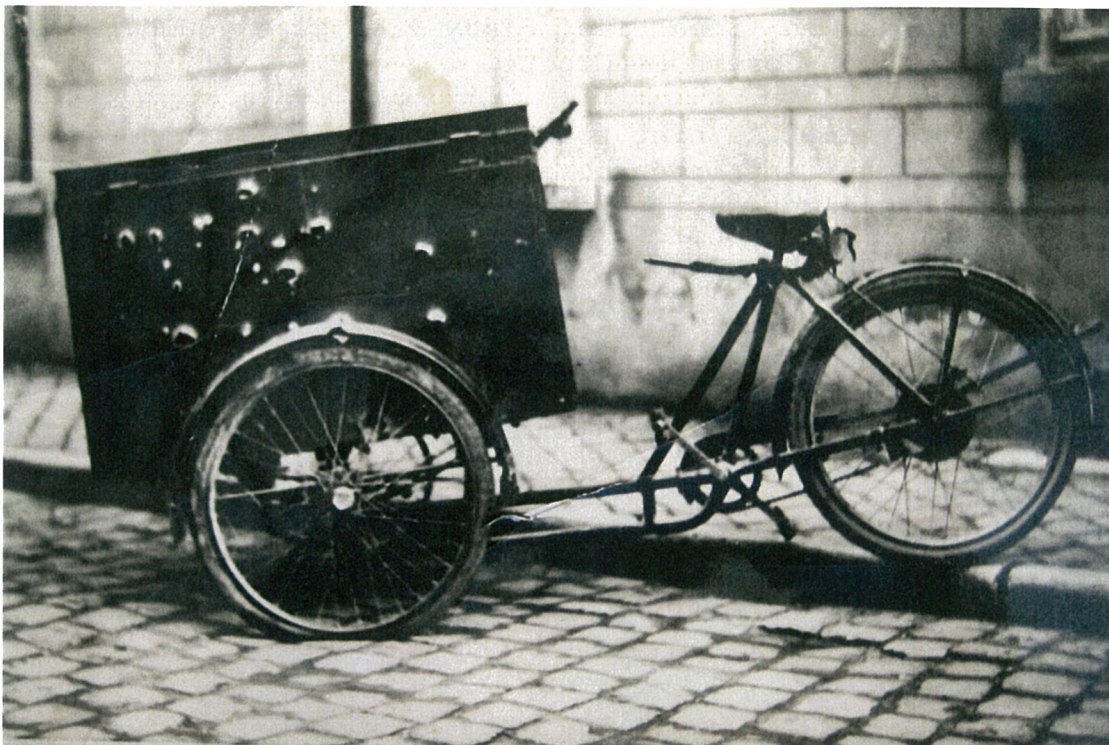
De laatste dag van ons verblijf in Heist werd de broodkar (tripporteur) gevuld met de nodige kledij en wat beddengoed voor ons gezin zodat de broodkar supervol was en het deksel niet meer volledig dicht kon. Joseph werd er bovenop gezet en vader Raymond reed langs de Knokkestraat naar Knokke.

Ongeveer halfweg ter hoogte van de boerderij Louagie (waar mijn toekomstige echtgenote Hilda woonde) begonnen de Duitsers te vuren op al wat bewoog. Vader Raymond zei: "Joseph het wordt gevaarlijk en de gracht ligt droog laat ons onderduiken tot het over is". Na 15 minuten hield de beschieting op maar voor alle zekerheid bleven we nog een vijftal minuten in de gracht.

We kropen uit de gracht en zagen ons broodkar als een zeef doorschoten. Zelfs de banden waren plat. Rijden was niet meer mogelijk en het werd dus duwen tot in Knokke waar we konden beschikken over een appartement.

In Knokke werkten vader en moeder in een bakkerij in de Lippenslaan en dit gedurende enkele maanden waarna we eindelijk werden bevrijd door de Canadezen.

Die wierpen chocolade en allerhande versnaperingen naar de mensen en de kinderen en deden zo hun zegevierende blijde intocht in Knokke komende van Nederland. Knokke was bevrijd !

De beschoten broodkar of triporteur van De Grootte

Er heerste een ware kermisfeer voor iedereen want we waren eindelijk bevrijd.

Korte tijd nadien werd ook Heist als laatste plaats in België bevrijd van de Duitse bezetters.

De Tweede Wereldoorlog was gedaan...

Korte tijd nadien trokken de Heistenaars terug naar Heist om zo goed als mogelijk het normale leven te hervatten ondanks het verlies van zoveel dierbaren.

Medaille cultuurverdiensite voor Jimmy Frey

Van het stadsbestuur Blankenberge en Brugge kreeg Jimmy Frey reeds een medaille maar van Knokke-Heist nog niet.

Daarom deed Heyst Leeft een officiële aanvraag om aan Jimmy Frey de medaille voor cultuurverdiensite te schenken als gewezen inwoners van Heist en omwille van zijn grote internationale uitstraling met zijn vele liedjes.